

PÍSEŇ 0700

Ó slunce spravednosti

Ženeva 1551

1. Ó slun-ce spra-ved - no - sti, můj Pa - ne Je - ží - ši,
svou o - svěť mne mi - lo - stí v čas ten - to ny - něj - ší
Ty, jenž jsi hvěz-da jitř - ní, za - skvěj se v srd - ci mém,
dej po - tě - še - ní vnitř - ní v Du - chu do - bro - ti - vém.

2. Ty jsi to světlo světa, jež vyšlo v temnosti svítící po vše léta nebeskou jasností; svým pravdivým učením a životem svatým i vnitřním obnovením sloužíš svatě svatým.
3. Ó dej mi slova tvého vždy následovati, ať mohu podle něho vše dobré konati; království nebeského ať hledám nejprve a spravedlnosti jeho: ó dej to z lásky své!
4. Pomoz mi dnešního dne poctivě choditi, ovoce víry hodné tvou mocí ploditi; ať tebe následuji, můj Pane Ježiši, o tělo nepečuji vic, nežli o duši.
5. Dokud zde chodím v těle, mám rytěrovati, neb mnozí nepřátelé mne hrozí zkaziti. Ó Kriste, v mdlobě mojí ty mocně při mně stůj, ať po skončeném boji smím vjíti v pokoj tvůj.

1685,1710,1877